

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΧΗ

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2628
Ημερομ. 04/07/2023

Αθήνα, 4-7-2023

Προς: Τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων κ. Κωνσταντίνο
Τασούλα

Θέμα: Πρόταση σύστασης εξεταστικής επιτροπής, για τη διακρίβωση της ζημιάς που επέφερε στο ελληνικό Δημόσιο, στους Έλληνες και στις τράπεζες, η διακυβέρνηση της χώρας κατά το πρώτο εξάμηνο του 2015, από την κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, τη διερεύνηση των αιτιών επιβολής τραπεζικής αργίας και κεφαλαιακών περιορισμών, της υπογραφής του τρίτου επώδυνου μνημονίου, της ανάγκης νέας ανακεφαλαιοποίησης των πιστωτικών ιδρυμάτων, τον καθορισμό του ακριβούς ύψους της ζημιάς που επήλθε και τον καταλογισμό ποινικών ευθυνών στα μέλη της τότε κυβέρνησης που ευθύνονται.

(Κατ' άρθρο 68 παρ. 2 του Συντάγματος και τα άρθρα 144 επ. του Κανονισμού της Βουλής).

Σύμφωνα με το άρθρο 68 παρ. 2 εδ. γ' του Συντάγματος, η Βουλή μπορεί να συνιστά δύο ανά περίοδο εξεταστικές επιτροπές, εφ' όσον η σχετική πρόταση δέκα τουλάχιστον βουλευτών υπερψηφιστεί από τα δύο πέμπτα του συνόλου των βουλευτών, ανεξαρτήτως πλειοψηφίας.

Για το πρώτο χρονικό διάστημα της διακυβέρνησης της χώρας από την κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ το 2015 και ειδικά το

πρώτο εξάμηνο του 2015, η τότε αξιωματική αντιπολίτευση και σημερινή κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, κατηγορεί έκτοτε συνεχώς τον ΣΥΡΙΖΑ για οικονομική καταστροφή που προκάλεσε στη χώρα από ανεύθυνες πράξεις και παραλήψεις μελών της τότε κυβέρνησης του κ. Τσίπρα. Μάλιστα, το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας ανεβάζει το ύψος της προκληθείσας ζημιάς στα εκατό δισεκατομμύρια ευρώ περίπου. Η πολιτική αντιπαράθεση για το θέμα αυτό δεν σταμάτησε ποτέ έκτοτε. Τόσο κατά τις εκλογές του Ιουλίου 2019, όσο και κατά τις δύο πρόσφατες εκλογικές αναμετρήσεις του 2023, το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας έθεσε το θέμα αυτό σε όλες τις πολιτικές αντιπαράθεσεις, σε πρώτη προτεραιότητα και φυσικά εξακολουθεί να το θέτει.

Εξάλλου πέρα από τη ζημιά που επήλθε στο Δημόσιο και στις τράπεζες, η κατάσταση αυτή και ειδικά το καταστροφικό για τους Έλληνες τρίτο μνημόνιο, οδήγησε πολλούς Έλληνες στο να απωλέσουν, χωρίς δική τους υπαιτιότητα, τα εισοδήματά τους, να χάσουν τις περιουσίες τους και να υφίστανται ακόμα και σήμερα και θα συνεχίσουν να υφίστανται πλειστηριασμούς ακόμα και στην πρώτη και μοναδική κατοικία τους. Δηλαδή το έγκλημα αυτό σε βάρος της Πατρίδας και των Ελλήνων είναι διαρκές, με συνεχόμενες ενεργές συνέπειες, που υφίστανται οι Έλληνες σήμερα, μη υποκύψαν σε οποιαδήποτε παραγραφή.

Επομένως, πρέπει να ξεκαθαρίσει μια για πάντα το ζήτημα αυτό, να διακριβωθεί το μέγεθος της ζημιάς του Ελληνικού Δημοσίου και των Ελλήνων και να οδηγηθούν ενώπιον της Δικαιοσύνης τα μέλη εκείνης της κυβέρνησης που, με τις πράξεις ή τις παραλήψεις τους, προκάλεσαν αυτή τη ζημιά. Δεν πρέπει απλά να παραμένει το ζήτημα αυτό, στα πλαίσια της πολιτικής προπαγάνδας, προς άγραν ψήφων από δυσαρεστημένους πολίτες, δηλητηριάζοντας την πολιτική ζωή της χώρας. Εξάλλου, εφόσον καταλογιστούν ευθύνες για την οικονομική καταστροφή, τότε και οι πολίτες, που υφίστανται αναγκαστικές εκτελέσεις στις περιουσίες τους, θα πάψουν να θεωρούνται οι ίδιοι «μπатаχτσήδες» και θα μπορούν να επικαλεστούν λόγους ανωτέρας βίας, για να σώσουν τα σπίτια τους και γενικά τις περιουσίες τους.

Δυστυχώς, σύμφωνα με το άρθρο 86 παρ. 1 του Συντάγματος «Μόνο η Βουλή έχει την αρμοδιότητα να ασκεί δίωξη κατά όσων διατελούν ή διετέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί για

ποινικά αδικήματα που τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους....» και όχι η εισαγγελία, όπως για τους απλούς πολίτες, ενώ σύμφωνα με την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου « Δίωξη, ανάκριση, προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση κατά των προσώπων και για τα αδικήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν επιτρέπεται χωρίς προηγούμενη απόφαση της Βουλής...». Όμως, σύμφωνα με το άρθρο 68 παρ. 2 εδ. γ' του Συντάγματος, η Βουλή μπορεί να συνιστά δύο ανά περίοδο εξεταστικές επιτροπές, εφ' όσον η σχετική πρόταση δέκα τουλάχιστον βουλευτών υπερψηφιστεί από τα δύο πέμπτα του συνόλου των βουλευτών, ανεξαρτήτως πλειοψηφίας. Δηλαδή, υποχρεωτικά και εφόσον το ζητήσουν δέκα τουλάχιστον βουλευτές, η σχετική πρόταση εισάγεται στην Ολομέλεια της Βουλής, η οποία συζητά την πρόταση και συστήνει, δύο το πολύ εξεταστικές επιτροπές ανά βουλευτική περίοδο, με την πλειοψηφία των 120 βουλευτών. Πρόκειται για ένα δικαίωμα της ελάσσονος αντιπολίτευσης, το οποίο θεσπίστηκε κατά την τελευταία αναθεώρηση του Συντάγματος και η εισαγωγή της πρότασης στην Ολομέλεια προς συζήτηση, δεν ανήκει στην ευχέρεια του εκάστοτε Προέδρου της Βουλής ή της Διάσκεψης των Προέδρων, αλλά εισάγεται υποχρεωτικά, εφόσον δεν έχει εξαντληθεί η σύσταση δύο εξεταστικών επιτροπών. Το Σύνταγμα απαιτεί ειλημμένη απόφαση της Ολομέλειας για τη σύσταση δύο εξεταστικών επιτροπών σε κάθε βουλευτική περίοδο και δεν θέτει κανέναν περιορισμό, για τον αριθμό των προτάσεων που θα κατατεθούν και θα συζητηθούν στην Ολομέλεια της Βουλής.

Την πρόταση αυτή θα πρέπει να τη στηρίξουν όλα τα κόμματα της νέας Βουλής και κυρίως το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας, το οποίο είχε καταθέσει την από 30-3-2016 και με αρ. πρωτ. 1222/30-6-2016 σχετική πρόταση για σύσταση εξεταστικής επιτροπής, το σκεπτικό της οποίας έχει ως εξής:

«Κατά τον πρώτο χρόνο διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ και ειδικά το πρώτο επτάμηνο του 2015, η οικονομία της χώρας «περιπλανήθηκε» βυθιζόμενη.

Οι Ευθύνες της κυβέρνησης για τον εκτροχιασμό της οικονομίας, για την επιβολή τραπεζικής αργίας και κεφαλαιακών περιορισμών, για την υπογραφή του τρίτου μνημονίου και για την ανάγκη νέας ανακεφαλαιοποίησης των πιστωτικών ιδρυμάτων είναι τεράστιες.

Και αυτό γιατί η κυβέρνηση μεταξύ άλλων:

Επέλεξε να μην ολοκληρώσει την αξιολόγηση του τότε υφιστάμενου προγράμματος.

Επέλεξε να μην χρησιμοποιήσει τους υφισταμένους και διαθέσιμους χρηματοδοτικούς πόρους που είχε τότε στη διάθεση της.

Αγνόησε και αδιαφόρησε για τους ευρωπαϊκούς κανόνες διαπραγμάτευσης.

Κινήθηκε στη λογική της εσκεμμένης πολιτικής διαπραγμάτευσης, υποτιμώντας την τεχνοκρατική διαπραγμάτευση.

Επέλεξε να επιτρέψει την λήξη του παρατεθέντος προγράμματος και να βρεθεί το ελληνικό Δημόσιο εκτός προστασίας οιαδήποτε χρηματοδοτικού προγράμματος.

Αυτές όμως οι πράξεις και παραλείψεις της κυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ φαίνεται ότι εντάσσονταν σε ένα «σχέδιο», τουλάχιστον από μέλη του υπουργικού συμβουλίου, καθώς:

1. Ο πρώην υπουργός οικονομικών Ιωάννης Βαρουφάκης σε συνέντευξή του στον τηλεοπτικό σταθμό ΣΚΑΙ 20.01.2016 δήλωσε ότι:

α) Ο πρωθυπουργός Αλ. Τσίπρας είχε συγκροτήσει ομάδα προκειμένου να μελετήσει ένα σχέδιο για να αντιμετωπίσει το ενδεχόμενο «εκπαραθυρώσεως», όπως ο ίδιος λέει, της Ελλάδος από το ευρώ.

β) Ότι η κυβέρνηση είχε εκ των προτέρων γνώση περί του επικείμενου κλεισίματος των τραπεζών.

γ) Ότι εξεταζόταν το ενδεχόμενο αναδιάρθρωσης των ομολόγων του ελληνικού Δημοσίου που διακρατούντο από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, είχε δε ετοιμαστεί και η σχετική υπουργική απόφαση.

δ) Ότι υπήρχε προετοιμασία για παράλληλο σύστημα πληρωμών, δηλαδή για έκδοση νομίσματος.

2. Ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος, κ. Ι. Στουρνάρας, δήλωσε σε συνέντευξή του (13.01.2016) ότι είχε πληροφόρηση για σχέδια εισβολής στο Νομισματοκοπείο και δημιουργίας ενός άτυπου διπλού νομίσματος. Περαιτέρω ότι έχει προειδοποιήσει την κυβέρνηση και μάλιστα προειδοποιούσε κάθε εβδομάδα - για τον κίνδυνο κλεισίματος των τραπεζών, αφού η «διαπραγμάτευση της κυβέρνησης δεν ήταν συμβατή με τον στόχο παραμονής μας στην Ευρωζώνη».

3. Δημοσιεύματα (15.01.2016) αναφέρουν ότι ο πρωθυπουργός είχε λάβει μέτρα για την φύλαξη του Νομισματοκοπείου, χωρίς αυτά να διαψευστούν.

Το αποτέλεσμα όλων αυτών των πράξεων και παραλείψεων της κυβέρνησης ήταν, μέρα με την ημέρα, η κατάσταση να επιβαρύνεται. Η χώρα πέρασε σε συνθήκες υψηλού κινδύνου. Βρέθηκε με πιεστικές και διαρκώς αυξανόμενες χρηματοδοτικές ανάγκες και με διευρυνόμενο δημοσιονομικό κενό. Σε συνθήκες ύφεσης και χρηματοπιστωτικής ασφυξίας, με κλειστές τράπεζες. Χωρίς ευρωπαϊκό μηχανισμό στήριξης, χωρίς χρόνο, χωρίς συμμάχους, χωρίς αξιοπιστία.

Σε αυτό το περιβάλλον, η κυβέρνηση, μέσα από ένα καθοδικό σπирάλ διαρκών αναδιπλώσεων, κατέληξε, με τους εταίρους και δανειστές, στην υπογραφή του τρίτου μνημονίου. Αποτέλεσμα επώδυνο. Πιο επώδυνο από αυτό που θα μπορούσε να επιτευχθεί πριν τη διεξαγωγή του δημοψηφίσματος, και πολύ πιο επώδυνο από αυτό που θα μπορούσε να επιτευχθεί πριν από ορισμένους μήνες, στις αρχές του 2015, όταν και δεν υπήρχε σκέψη για νέο μνημόνιο.

Δυστυχώς, τα λάθη της κυβέρνησης, οι χειρισμοί της και οι παλινωδίες της επέφεραν τεράστιο, μετρήσιμο κόστος στη χώρα και στην οικονομία. Ενδεικτικά, το 2015:

Η οικονομία επέστρεψε στην ύφεση.

Η τάση αποκλιμάκωσης της ανεργίας συρρικνώθηκε.

Η δημόσια οικονομία κινήθηκε σε οριακές καταστάσεις.

Η πραγματική οικονομία, λόγω και των κεφαλαιακών περιορισμών, επιβαρύνθηκε.

Οι επιχειρηματικές προσδοκίες και η καταναλωτική εμπιστοσύνη επιδεινώθηκαν.

Οι ληξιπρόθεσμες οφειλές του Δημοσίου προς τον ιδιωτικό τομέα, αλλά και του ιδιωτικού τομέα προς το Δημόσιο, διογκώθηκαν.

Η φτώχεια διογκώθηκε και το διαθέσιμο εισόδημα συρρικνώθηκε.

Οι καταθέσεις νοικοκυριών και επιχειρήσεων υποχώρησαν.

Οι τράπεζες χρειάστηκαν μια νέα ανακεφαλαιοποίηση.

Ανακεφαλαιοποίηση που έχει επιφέρει μεγάλο κόστος στους φορολογούμενους, αβεβαιότητα στους εργαζόμενους στις τράπεζες

και τεράστια ζημιά στους μετόχους των πιστωτικών ιδρυμάτων, μικρούς και μεγάλους, ιδιώτες και δημόσιο. Ενδεικτικά:

1ον Η Ανακεφαλαιοποίηση προσέθεσε νέο κόστος στο Δημόσιο και αύξησε το δημόσιο χρέος.

2ον Η Ανακεφαλαιοποίηση απαξίωσε τις προηγούμενες αυξήσεις μετοχικού κεφαλαίου. Το κόστος για τους παλιούς επενδυτές, μικρούς και μεγάλους, είναι τεράστιο.

3ον Η ανακεφαλαιοποίηση σχεδόν εκμηδένισε την αξία του χαρτοφυλακίου του ΤΧΣ, δηλαδή των μετοχών που κατείχαν ουσιαστικά οι Έλληνες φορολογούμενοι μέσω του Δημοσίου. Και αυτό εξαιτίας, τόσο της δραματικής μείωσης των ποσοστών συμμετοχής του στις τράπεζες, όσο και της «εξαέρωσης» των τραπεζικών μετοχών. Το πραγματικό κόστος για τους Έλληνες φορολογούμενους είναι τεράστιο. Και το δυνητικό κόστος ακόμη μεγαλύτερο, αφού έχει ουσιαστικά χαθεί η δυνατότητα ανάκτησης του αρχικού ποσού της επένδυσης.

4ον Η ανακεφαλαιοποίηση άλλαξε την ιδιοκτησιακή δομή των τραπεζών, σε εξαιρετικά χαμηλό τίμημα και συρρίκνωσε την ελληνική ιδιωτική συμμετοχή. Οι νέοι ιδιοκτήτες των τραπεζών, κυρίως ξένοι ιδιώτες επενδυτές και hedge funds, απέκτησαν το μεγαλύτερο μέρος του ελληνικού τραπεζικού συστήματος και φυσικά τον έλεγχό του, καταβάλλοντας, συνολικά, μόλις περίπου 5,3 δις ευρώ.

5ον Η ανακεφαλαιοποίηση τροποποίησε, επί το δυσμενέστερο, τα σχέδια αναδιάρθρωσης των πιστωτικών ιδρυμάτων. Το αποτέλεσμα είναι να προβλέπεται συρρίκνωση του δικτύου των τραπεζών και σημαντικές μειώσεις προσωπικού, που θα ξεπεράσουν τα 4000 άτομα. Αλλά και να χαθούν αξιόλογα περιουσιακά στοιχεία των τραπεζών, όπως είναι η Finansbank, στην περίπτωση της Εθνικής Τράπεζας.

6ον Η ανακεφαλαιοποίηση είχε κόστος για τους φορολογούμενους και μέσω της μετατροπής των προνομιούχων μετοχών που κατείχε το Δημόσιο στην Εθνική Τράπεζα σε κοινές.

7ον Εγείρονται σημαντικά ερωτηματικά για την υπό εξέλιξη ανακεφαλαιοποίηση της Τράπεζας Αττικής. Ερωτήματα που έχουν να κάνουν, κυρίως, με την τιμή στην οποία πραγματοποιήθηκε η αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της Τράπεζα Αττικής, με τη συμμετοχή ΔΕΚΟ, ασφαλιστικών ταμείων και φορέων του Δημοσίου στην ανακεφαλαιοποίηση, με τη διαδικασία που ακολουθήθηκε προκειμένου να αποφασίσουν οι φορείς τη συμμετοχή τους, με το

τεράστιο κόστος που έχουν επωμιστεί σήμερα αυτοί οι φορείς από την συγκεκριμένη επένδυση.

Κατόπιν όλων των ανωτέρω, προτείνουμε την σύσταση εξεταστικής επιτροπής, κατά το άρθρο 68 του Συντάγματος και 144 και επόμενα του κανονισμού της Βουλής των Ελλήνων, για να διερευνήσει αν υπήρχε σχέδιο εξόδου της χώρας από το ευρώ δια της εκδόσεως παραλλήλου νομίσματος και κουρέματος των ομολόγων που ευρίσκοντο εις χείρας της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και εισβολής στο Νομισματοκοπείο στο οποίο συμμετείχαν υπουργοί της προηγούμενης κυβέρνησης, αν ήταν σε γνώση του σχεδίου αυτού ο Πρωθυπουργός, όπως οι ίδιοι ισχυρίζονται ή ενεργούσαν άνευ εντολής του, εάν υπήρχαν προπαρασκευαστικές ενέργειες ή και αρχή εκτελέσεως αυτών των σχεδίων και τέλος, αν η κυβέρνηση γνωρίζει ότι επέκειτο «κλείσιμο» των τραπεζών και με τις ενέργειες ή παραλείψεις της επέφερε την συνέπεια αυτή, δηλαδή την επιβολή κεφαλαιακών περιορισμών, την υπογραφή του τρίτου μνημονίου και την ανάγκη νέας ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών, με όλες τις δυσμενείς συνέπειές της για την ελληνική οικονομία και την ελληνική κοινωνία.»

Δεν μπορεί να προταθεί οποιαδήποτε δικαιολογία για τυχόν παραγραφή, καθόσον αυτό είναι ένα ζήτημα που θα το αποφασίσει η Δικαιοσύνη, λαμβάνοντας υπόψη πολλούς παράγοντες και δεν αναιρεί εκ των προτέρων το δικαίωμα της ελάσσονος αντιπολίτευσης για τη συζήτηση της παρούσας πρότασης.

Η Βουλή, που σύμφωνα με τα άρθρα 144 - 148 του Κανονισμού της Βουλής, έχει όλες τις αρμοδιότητες των ανακριτικών αρχών και του εισαγγελέως πλημμελειοδικών, μπορεί να αποκαλύψει και να αποδείξει τα πάντα. Φτάνει μόνο να το θελήσουν και τα υπόλοιπα κόμματα. Πρέπει λοιπόν, οι βουλευτές όλων των πτερύγων της Βουλής να ψηφίσουν υπέρ της σύστασης Εξεταστικής των πραγμάτων Επιτροπής, ώστε να λάμψη η αλήθεια και να γνωρίζει επιτέλους ο ελληνικός λαός, το ύψος της οικονομικής ζημιάς που προκλήθηκε στη χώρα και στους Έλληνες, ποια κυβερνητικά μέλη είναι ποινικά υπεύθυνα, για τη ζημιά αυτή, κατά το πρώτο διάστημα της διακυβέρνησης της χώρας από την κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, τα οποία και θα πρέπει να οδηγηθούν στη Δικαιοσύνη.

Για όλους τους ανωτέρω λόγους, προτείνουμε τη σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 68

παρ. 2 εδ. γ' του Συντάγματος και τα άρθρα 144 επ. του Κανονισμού της Βουλής και προσβλέπουμε στην ψήφιση της πρότασής μας από όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα, προκειμένου να «χυθεί άπλετο φως» για την υπόθεση αυτή και να καταλογιστούν ενδεχόμενες ποινικές ευθύνες στα τότε ευθυνόμενα κυβερνητικά πρόσωπα ώστε να οδηγηθούν στη Δικαιοσύνη.

Επειδή η εισαγωγή της πρότασης αυτής προς συζήτηση στην Ολομέλεια της Βουλής, είναι αναφαίρετο συνταγματικό δικαίωμα της μειοψηφίας, υποχρεωτική κατά το Σύνταγμα, μη εξαρτώμενη από τη βούληση του Προέδρου της Βουλής ή της Διάσκεψης των Προέδρων.

Επειδή η πρόταση αυτή υπογράφεται από τον απαιτούμενο (κατά το άρθρο 144 παράγραφος 5 εδ. β' του Κανονισμού της Βουλής) αριθμό Βουλευτών και επειδή πληρούνται οι απαιτούμενες προϋποθέσεις, ζητάμε να συγκληθεί η Ολομέλεια της Βουλής των Ελλήνων, προκειμένου να ληφθεί απόφαση για τη σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής με το προτεινόμενο, ως παραπάνω, αντικείμενο έρευνας.

Οι Υπογράφοντες Βουλευτές:

ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΑΡΙΑ

ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑ - ΧΑΪΔΩ

ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

ΓΡΑΜΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

ΚΟΤΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

ΚΟΥΠΕΛΟΓΛΟΥ ΣΥΜΕΩΝ

ΜΠΟΥΜΠΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΠΑΡΑΣΧΟΣ

ΣΑΡΑΚΗΣ ΠΑΥΛΟΣ

ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ

ΧΗΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

A large, stylized handwritten signature in blue ink, likely belonging to Chetas Konstantinos, positioned below the printed name.

11/11/11

11/11/11

11/11/11